

ХИТРА ЛИСИЧКА ТА КМІТЛИВИЙ ЖУРАВЕЛЬ

*(За мотивами української народної
казки «Лисичка і журавель»)*

ДІЙОВІ ОСОБИ:

Казкар
Журавель
Лисичка
Сорока
Зайчик

ХІД ВИСТАВИ

Казкар

Жив у лісі журавель —
Був із дальніх він земель.
Непомітний, пір'я сіре,
Але добрий був і щирий.
Якось раз лисичку стрів,
На гостину запросив:

Журавель

Я сьогодні пригощаю —
То приходь, кума, до чаю.

Лисичка

Дуже дякую, сусіде,
Та вже зараз до обіду
В мій будиночок прошу —
Лиш пакунки я лишу...

Казкар

Пролітала тут сорока
Та й почула білобока,
Що казали вони вдвох —
Й покотилось, мов горох:

Сорока

Оце так! Журавлик-птиця
Запросив руду лисицю!
Мабуть, він іще не знає,
Дружбу з ким розпочинає.

Казкар

Аж почув цю мову зайчик —
Він зайчаткам ніс окрайчик.
Став на сторону лисички —
Захистив руду сестричку:

Зайчик

Хоч Лисичка й хитрувата,
Та багата в неї хата!
На гостину б сам подався,
Коли б трішки не боявся.

Казкар

А між тим лисичка наша
Вже зварила добру кашу,
В тарілки всю розлила,
Та вбиратися пішла.

Лисичка *(чепуриться перед дзеркалом)*

Одягнусь я гарно й чисто,
Начеплю разок намиста,
Бо вже й гість прийде за мить —
Треба все причепурить!

Журавель

Добрий день у вашій хаті,
Будьте, кумонько, багаті!

Лисичка

Дякую на добрім слові,
Будьте ж, куме, й ви здорові!

Казкар

Один одного хвалили,
Те і се обговорили,
Сіли разом за столом
Під самісіньким вікном.

Лисичка

Пригощайся ж, гостю милий —
Кашку добру я зварила!

Казкар

Птаха дзьобом — цок та цок —
Не посунувсь ні на крок!
У тарілці каша ціла,
А лисичка їла й їла.

Лисичка

Ну то все — гостині край,
Ти мене вже вибачай —
Більше нічим пригощати...

Казкар

Журавель пішов із хати
Сам образу заховав
І лисичці так казав:

Журавель (стримано)

Пригостила ти, як слід.
Красна дяка за обід.
То бувай, кума, здорова
І приходь в мою діброву!

Казкар

Взяв журавлик бурячок,
Капустину, часничок,
Ще й картопельку смачну,
І олію запашну.
Дрібно все те шаткував
Та до глечика складав.
Вже й лисичка на порозі:

Лисичка

Дотерпіти я не в змозі,
Ну ж-бо, куме, пригощай!

Журавель

Добре, кумонько, сідай.
Я ж для тебе так старався —
Все здрібнив, не лінувався!

Казкар

Тут Лисичка й так, і сяк —
Та не влазить ніс ніяк!
А журавлик дзьобом довгим
З'їв усе без допомоги.

Лисичка

Ось як гостей ти стрічаєш —
Нелюб'язно ж пригощаєш!

Журавель

З тебе, кумо, приклад взяв —
Досвід швидко перейняв!

Казкар

Й посварилися Лисичка
І журавлик — сіра птиця...

Зайчик

То скажіть всі разом, ну ж-бо,
Чи бува такою дружба?

Сорока

Пам'ятайте, дітки, теж:
Що посієш — те й збереш!

Дітки, чи хотіли б ви мати такого товариша, як лисичка з цієї казки?

Про дружбу складено безліч приказок. Ось деякі з них:

Друг пізнається в біді.

Людина без друзів — що дерево без коріння.

Не той друг, хто медом маже, а той, хто правду каже.

